లవర్స్ సెంట్

వసుంధర

ఒక్కణ్ణీ యింట్లో వున్నాను. మంచంమీద పడుకుంటే నిద్రపట్టడంలేదు. పుస్తకం చదువుదామంటే ఎక్కడం లేదు. తలనొప్పిగా లేదుకానీ చిరాగ్గా వుంది.

చిరాకు నాకు చాలా కాలంగా వుంటోంది. అందుకు కారణముంది. దేవుడు వరమిచ్చినా పూజారి వరమివ్వని స్థితి నాది.

ఏ ఆలోచనా ముందుకు వెళ్ళని పరిస్థితిలో మా ఇంటి కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది. అప్పుడు నాకు కలిగిన చిరాకు ఇంతా అంతా కాదు.

వచ్చిందింకెవరై వుంటారు—శ్రీమతి తప్ప!

ఈ మధ్య శ్రీమతిని చూస్తూంటే నాకు చాలా చిరాకు కలుగుతున్నది. నేను మామూలు ఉద్యోగిని. నా నెల జీతం వెయ్యి రూపాయలు. నాకు పెళ్ళై రెండేళ్ళయింది. ఇంకో ఏడాదిదాకా పిల్లలు వద్దనుకున్నాం.

నా భార్య పేరు కమల. యెంతో మంచిది. నన్ను

ప్రాణానికి ప్రాణంగా చూసుకుంటుంది. అందువల్ల నే ఏమో ఆర్నెల్లలో నే ఆమె అంటే నాకు మొహం మొత్తింది. నా మనసు పరాయి స్త్రీలమీదకు పోతోంది. పరాయి అంటే ఫలానా అనిలేదు. ఎవరో ఒకరు కమల తప్ప!

అందుకు పూర్తిగా కమలనూ తప్పుపట్టలేను. అలాగని నా మనసునూ తప్పుపట్టలేను. కొంతవరకూ నా మిత్రుడు రంగారావు కారణమని చెప్పాలి.

మనిషన్నవాడు అన్నీ అనుభవించాలిట. మగాడికి ఆడది ఓ పెద్ద వరమట. వయసులో వుండగానే వెరైటీ చూడాలట!

"మరి శ్రీమతికి తెలిస్తే?" అన్నాను.

"తెలియనివ్వకూడదు. అదే ఆర్టు. ఇంకా చెప్పాలంటే అదే పెద్ద అడ్వెంచర్—"

"అడ్వెంచర్ సంగతి సరే—పెళ్ళయిన వాడితో కులకడానికి యే పిల్ల ఒప్పుకుంటుంది?" అన్నాను.

"డబ్బు—డబ్బుండాలి. అంతే!" అన్నాడు రంగారావు.

"నీకు డబ్బు లేదుగదా—"

"అదే నా బాధ..అందుకే ఇప్పుడు బార్లకు వెళ్ళడం మానేశాను. సిగరెట్లు మానేశాను. మానేసినట్లు నా భార్యకు తెలియదు. ఖర్చులా మెకు చెబుతూనే వున్నాను. ఆ డబ్బంతా దాస్తున్నాను. ఏడాదిలో వెయ్యి రూపాయలు దాచాను...."

"అయితే రంగంలోకి దిగుతావా?"

"రంగంలోకి దిగడమంటే యేమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?"

"లాడ్జికి వెళ్ళడం—"

"ఛా—లాడ్జికి వెళ్ళాలనుకుంటే వెయ్యిరూపాయ లెందుకూ? యెక్కడో వలవేసి ఓ పెళ్ళికాని పిల్లను పట్టి ప్రేమ వ్యవహారం నడపాలి. ప్రేమించి వలికి తేనే బ్యూటీ—తెలిసిందా?" అన్నాడు రంగారావు.

నాకు ముందు అర్థం కాలేదు. రంగారావే వివరించి చెప్పాడు.

"ఇరవై యేళ్లొచ్చినా పెళ్ళికాని ఆడపిల్ల లెందరో వుంటారు. ఏ కట్నం సమస్యవల్లనో వాళ్ళకు పెళ్ళి కాదు. వాళ్ళు మగాడినుంచి రవంత సానుభూతి ఆశి స్తూంటారు. అలాంటి వాళ్ళలో మనకు నచ్చిన ఓ అంద మైన పిల్లను పట్టాలి. స్నేహం పెంచుకోవాలి. తలి దండ్రుల మాట విని కట్నానికి ఆశపడి ఓ పిల్లను పెళ్ళి చేసుకున్నాననీ జీవితంలో సుఖం లేకుండా పోయిందనీ చెప్పాలి.

"ఇలాంటి వ్యవహారంలో కొంత నిజాయితీ కావాలి. ఆ పిల్లను మనం పెళ్ళిచేసుకోమని తెలియాలి. స్నేహం తప్ప మరే భావమూ ఆ పిల్లపట్ల లేనట్లు నటించాలి. పెళ్లైన మగాళ్ళకు నటన పెద్ద కష్టంకాదు. నేనైతే పెళ్ళికాకముందే ఓ పిల్లను బుట్టలో వేసుకున్నాను...." అన్నాడు రంగారావు.

"ఎలా?"

"అప్పుడు నా దగ్గర డబ్బులు దండిగా వుండేవి. ఆ పిల్లకోసం చాలా చాలా ఖర్చు చేసేవాణ్ణి. నా దురదృష్టం ఆమెను భార్యగా పొందలేక పోవడమేనని చెప్పేవాను. ఇంటి పరిస్థితులు, డబ్బు అవసరం భయంకరంగా వర్ణించి చెప్పాను. కాబోయే భార్య నాకు యాభై వేలు కట్నం తెస్తోందని అబద్ధం చెప్పాను. ఆమె నమ్మింది. పెళ్ళికి

ముందు యిద్దరం ఎంజాయ్ చేశాం. తర్వాత ఒకరినొకరు మరచిపోయాం —"

"అది సాధ్యమా?" అన్నాను.

రంగారావు అదోలా నవ్వి—"ఈ ప్రపంచంలో ఆడ వాళ్ళంత మంచివాళ్ళూ, అమాయకులూ వుండరు. వాళ్ళు మోసాన్ని సహించలేరు తప్పితే దేనికైనా ఒప్పు కుంటారు. ముందే అన్నీ చెప్పేస్తే యే బాధా వుండదు. ఎటొచ్చీ వాళ్ళు డబ్బుతో ప్రేమను కొలుస్తారు కాబట్టి డబ్బును బాగా వెదజల్లాలి...." అన్నాడు.

వాడి మాటలు నాకు బాగా పట్టాయి. అప్పట్నించీ ఈ విషయమై ఆలోచిస్తున్నాను. కానీ దారి దొరక లేదు. ధైర్యం చాలలేదు. శ్రీమతిమీద విరక్తి మాత్రం ప్రారంభమయింది. అయితే అది బయటకు ప్రదర్శించ కుండా జాగ్రత్తపడేవాణ్ని. ఎందుకంటే రంగారావు చెప్పనే చెప్పాడు—భార్యను మోసం చేయాలనుకున్న వాడు—ఆమెమీద మామూలుగాకంటె కాస్త ఎక్కువగా ప్రేమను చూపించాలి. ఆడవాళ్ళను ప్రేమతో సాధించి నట్లు—విసుగుతో సాధించలేము.

కానీ కొద్ది నెలలుగా నేను కమలమీద విసుక్కుం టున్నాను. కమలకు ఇప్పుడు డబ్బు పిచ్చి యెక్కు వయింది. అలాగని డబ్బు అడగదు. అన్నీ కావాలం టుంది. ఆమె కోరికలకు అంతుండడంలేదు.

"నా జీతం నెలకు వెయ్యి రూపాయలు మాత్రం!" అని ఆమెకు గుర్తుచేశానోసారి.

"మీరడిగినవన్నీ నేనిస్తున్నాను. నేనడిగినవన్నీ మీరివ్వాలి—" అని నవ్వింది కమల.

నిజానికి ఆమె అడిగినవన్నీ నేను కొనగలను. ఆ డబ్బు

నా దగ్గరుంది. ఆ విషయం కమలకు తెలియదు. తెలియకూడదనే నా ఉద్దేశ్యం. ఆ డబ్బును నేను లైఫ్ ఎంజాయ్ చేయడం కోసం దాస్తున్నాను.

కానీ లైఫ్ ఎలా ఎంజాయ్ చేయాలి?

ఈ విషయం ఆలోచించడంకోసమే ఈ మధ్య నేను ఎక్కువగా యేకాంతాన్ని కోరుతున్నాను — ఇంట్లో కూడా! అందువల్ల బజారుకు శ్రీమతి ఒక్కతే వెళ్ళి వచ్చేలు. కూరలు తెచ్చుకుంటోంది. సినిమాలకు కూడా ఒక్కతే వెడుతోంది.

"నీ కోరికలు న్యాయమైనవి. అందుకు డబ్బు కావాలి. ఆ డబ్బు సంపాదించే మార్గాలు నేనాలోచిస్తున్నాను. నన్ను డిస్టర్బ్ చేయకుండా ఏకాంతానికి వదిలిపెట్టు. నేనేంచేసినా నీకోసమే!" అన్నాను భార్యతో.

ఈ అందమైన అబద్ధాన్ని శ్రీమతి నమ్మింది. అందుకే నాకు వీలైనంతగా యేకాంతాన్నిచ్చి సహకరిస్తోంది.

ఈ రోజు ఆదివారం. ఆమె నన్ను ఇంట్లో వదిలి మ్యాట్నీకి వెళ్ళింది. టికెట్లు దొరకలేదో, మూడ్ మారిందో యేమో అప్పుడే తిరిగి వచ్చేసింది.

కాలింగ్ బెల్ మరోసారి మ్రోగింది.

నేను పరుగున వెళ్ళి తలుపుతీసి ఉలిక్కిపడ్డాను. ఆశ్చర్యపడ్డాను. నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను.

నా ఎదురుగా ఓ అందాల భరిణ నిలబడి వుంది.

2

"నా పేరు కుసుమ!" అన్నదామె.

"ప్లీజ్ — లోపలకు రండి!" అన్నాను తడబడుతూ.

ఆమె లోపలకు వచ్చింది. తలుపులు తీసే వున్నాయి. ఇద్దరం చెరో కుర్చీలో కూర్చున్నాం.

అప్పటికి నా బుర్ర పనిచేయసాగింది.

ఆమె ఎవరు? ఎవరికోసం వచ్చింది? ఆమెను చూడగానే వివరాలేమీ అడక్కుండా నే నెందుకు లోపలకు రమ్మన్నాను? ఆమె కూడా వివరాలేమీ అడక్కుండా వెంటనే లోపలకు యెందుకు వచ్చింది?

ఇన్ని ఆలోచిస్తున్నా పైకేమీ అనలేదు నేను. అమర్యాద అనుకున్నా సరేనని ఆమె వంకే కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నాను.

ఆమె భుజానికి ఓ సంచీ వ్రేలాడుతోంది. అందులోంచి ఓ చిన్న సీసా తీసిందామె. చూడగానే సెంటు సీసా అని తెలిసిపోతుంది. సీసా తీయగానే గదిలో వాసన పరిమళం గుప్పుమంది. ఆ పరిమళం నాకెంతో నచ్చింది.

"ఇది లవర్స్ సెంట్!" అన్నదామె.

"అంటే?" అన్నాను.

"వివాహం కాక మునుపు ప్రేయసీ ప్రియుల మధ్య ఒక ప్రత్యేకమైన ఆకర్షణ వుంటుంది. అందుకు కారణం తెలుసా మీకు?" అంది కుసుమ.

"నాకు తెలియదు. మీరే చెప్పండి!" అన్నాను.

ఆమె మాటలు యెంతో తియ్యగా వున్నాయి. ఆమె ప్రేమ గురించీ, ప్రేయసీ ప్రియుల గురించీ మాట్లాడడం నా అదృష్టం. ఇదే టాపిక్ మీద ఆమెచేత యింకా మాట్లాడించాలని ఉంది నాకు.

మానవ శరీరమంతా రసాయనాలు అంటే కెమికల్స్‌తోనే నడుస్తోంది. మెదడులో తయారయ్యే అనేక రసాయనాలే మనలోని కోపం, శాంతం, ప్రేమ— వగైరా భావాలను సృష్టించి అదుపు చేస్తున్నాయి.

నూతన ప్రేమికుల లొకరికొకరు యెదురైనపుడు మెదడు కొన్ని రసాయనాలను విడుదల చేస్తుంది. వాటి కారణంగా ఆ ప్రేమికుల శరీరాలకు—ఓ వింత పరిమళం యేర్పడుతుంది. తమకు తెలియకుండానే నూతన ప్రేమికులా పరిమళానికి పరస్పరం ఆకర్షించబడతారు-" అంది కుసుమ.

"కొత్త విషయం చెప్పారు. చాలా థాంక్స్!" అన్నాను.

"ప్రేయసీ ప్రియులొకరికొకరు దగ్గరయ్యాక, వారి మధ్య చనువు పెరిగాక మెదడులో రియాక్షన్స్ ఆగిపోతాయి. అంతా యాంత్రికం అయిపోతుంది. కొత్తగా రసాయనాలు విడుదలకావు. పరిమళాలుండవు. అందువల్ల భార్యాభర్తల మధ్య ఆదిలో వున్న ఆకర్షణ వుండదు" అంది కుసుమ.

"కరెక్టుగా చెప్పారు...." అన్నాను.

"ఈ లోపం సవరించడానికీ—ప్రపంచంలో ప్రేమ కలకాలం వర్ధిల్లడానికీ కనిపెట్టబడింది లవర్స్ సెంట్! ఇది రాసుకున్న ప్రేయసీ ప్రియులు యెప్పటికీ కొత్త ప్రేమికుల్లాగే వుండిపోతారు. తొలి ప్రేమ ఊహల్లో మెదడు సృష్టించే రసాయనాలేమిటో పరిశోధించి తెలుసుకొని వాటిని కృత్రిమంగా సృష్టించి తయారు చేయబడిన సెంటు ఇది. సీసా వెల పాతిక రూపాయలు మాత్రమే!"

ఆమె సేల్స్ గర్ల్ అని అర్థమైంది నాకు.

ఈ సెంటు యెవరు తయారుచేస్తున్నారో కానీ వారిని అభినందించాలి. ఈ రోజుల్లో ప్రతి చిన్న విషయానికీ యేదో సైంటిఫిక్ వివరణ యివ్వడం ఫ్యాషనై

పోయింది. ఆమె చెప్పింది నిజమనీ, సెంటు అలాగే పని చేస్తుందనీ అనుకునేందుకు లేదు. కానీ ఈ వివరణ చెప్పి ఈ సెంటు అమ్మడానికి కుసుమవంటి అమ్మాయిని నియోగించిన ఆ కంపెనీని అభినందించాలి. అయితే నేను వెంటనే ఆ సెంటు సీసా కొనదల్చుకోలేదు.

"మీ సెంటువల్ల నాకు ప్రయోజనముండదు—" అన్నాను.

"మా సెంటు గురించి మీకు తెలీదు. ఒకసారి వాడి చూస్తే ఈ మాట అనరు మీరు—" అందామె.

"సెంటు గురించి నాకు తెలీదు. నా భార్య గురించి మీకు తెలీదు!"

కుసుమ వళ్ళంతా కదిలేలా నవ్వింది. అప్పుడామె యెంత బాగుందని? కళ్ళప్పగించి ఆమె వంక చూస్తూండి పోయాను.

"మీరు చాలా సరదాగా మాట్లాడతారు. మీవంటి భర్త వున్న భార్యకు యిలాంటి సెంటు అవసరముండదు. కానీ బంగారానికి నా గోడ చేరువు కావాలంటారు. ప్లీజ్—ఒక సీసా తీసుకోండి—" అన్నదామె.

"ఈ సీసాను తప్పక తీసుకుంటాను. కానీ నా భార్య కోసం కాదు. మీకోసం!" కావాలనే వ్యంగ్యార్థం ధ్వనించేలా చేశాను.

"ఏమన్నారూ?" అందామె తడబడుతూ.

"చూడండి—మీకు పెళ్ళయింది కదూ!"

"ఊఁ" అందామె అదోలా.

ఉలిక్కిపడ్డాను. అంతవరకూ ఆమెకు పెళ్ళి కాలేదనుకున్నాను.

"అయాం సారీ!" అన్నాను అప్రయత్నంగా.

"సారీ నాకొద్దు. సీసా కొనండి...." అంది కుసుమ.

"మీ సీసామీద నాకు నమ్మకం కుదర్లేదు—" అన్నాను.

"ఈ రోజు సెంటు వాడండి. గుణం కనిపించకపోతే రేపిదే సమయానికి నేను వస్తాను. మీకు డబ్బు వాపసిచ్చేస్తాను...." అంది కుసుమ.

"ఒకసారి డబ్బు తీసుకున్నాక మీరు మళ్ళీ నాక్కనిపిస్తారా?" అన్నాను.

ఆమె దెబ్బ తిన్నట్లు—"మీరు చాలా అనుమానస్థుల్లాగున్నారు. పోనీ ఈ రోజుకు కొంత అడ్వాన్సివ్వండి. మిగతా సొమ్ము రేపివ్వండి—" అంది.

ఆమెకు పదిరూపాయలిచ్చాను. ఒకవేళ తర్వాత ఆమె రాకపోయినా ఈ సెంటు సీసా ఆమాత్రం విలువ చేస్తుంది.

కుసుమ వెళ్ళిపోతూ వెళ్ళిపోతూ-"వేడినీళ్ళ స్నానం చేయండి. బకెట్లో రెండే రెండు సెంటు చుక్కలు వేసుకోండి. ఆ తర్వాత చూడండి. మీ భార్యనూ అదే విధంగా స్నానం చేయమనండి—" అని చెప్పింది.

3

టైము నాలుగయేసరికి నేనిల్లు వదిలిపెట్టాను. కుసుమ యిచ్చిన లవర్స్ సెంట్‌తో స్నానం చేశాను. ఒళ్ళంతా ఘుమఘుమలాడిపోతూ నామీద నాకే ప్రేమను పుట్టిస్తోంది. నేనెక్కడికి వెళ్ళాలో ముందే నిర్ణయించుకున్నాను.

సూర్యప్రభ మా ఆఫీసులో స్టెనో టైపిస్టు. మనిషి అందంగా ఉండదని అంతా అంటారుగానీ ఆమెను చూస్తే నాకు చచ్చేంత ఆకర్షణ. ఎప్పుడూ ఆధునికమైన

దుస్తులు వేసుకుంటుంది. ఆధునాతనంగా వుంటుంది. డాషింగ్ గా వున్న దేవాళ్ళంటే నాకెంత యిష్టమో అంత భయం కూడా!

సూర్యప్రభ యెప్పుడూ మేనేజరు గదిలోనే ఉంటుంది. మేనేజరుతో తప్ప వేరెవ్వరితోనూ మాట్లాడదు. ఆమెను చాలా గర్వమని అంతా చెప్పుకుంటారు. ఆమెతో కాసేపు కబుర్లు చెప్పాలన్నది నా సరదా. ఈ రోజు లవర్స్ సెంట్ రాసుకున్నాను కాబట్టి ఆమె నాతో మాట్లాడ్డానికి సుముఖంగానే ఉంటుందని భావించాను.

సూర్యప్రభ ఒంటరిగా ఉంటోందనీ ఆదివారాలు ఇల్లు కదలదనీ కూడా నాకు తెలుసు. నేను సూర్యప్రభ యింటికే వెళ్ళాను.

తలుపు సూర్యప్రభ తనే స్వయంగా తీసింది. ఆమెను చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాను. మనిషి చాలా సీదాసాదాగా వుంది. ఆఫీసుకు వచ్చే సూర్యప్రభ యిలాగుండదు.

ఆమె కూడా నన్ను చూసి ఆశ్చర్యపడుతూ-"నువ్వా? లోపలకు రా—" అని ఆహ్వానించింది.

లోపల గది చాలా నీటుగా అలంకరించి ఉంది. సూర్యప్రభ అభిరుచీ అభినందించతగ్గది. కానీ మేకప్ లేకపోయేసరికి ఆమె రూపం నన్ను నిరుత్సాహపరచింది.

గదిలో ఖరీదైన సోఫాసెట్టుంది. ఇద్దరం ఎదురెదురుగా కూర్చున్నాం. ఆమె నా వంక అదోలా చూస్తూ "ఏమిటి విశేషం?" అంది.

"ఎందుకో యీ రోజు మీ యింటికొచ్చి నిన్ను చూడాలనిపించింది. నీతో మాట్లాడాలనిపించింది—"

అన్నాను. ఈ మాటలనడానికి లవర్స్ సెంటు నాకు తగినంత ధైర్యాన్నిచ్చింది.

"థాంక్స్—నేనూ కంపెనీకోసం చూస్తున్నాను—" అంటూ సూర్యప్రభ లేచి వెళ్ళి వీధి తలుపులు వేసి వచ్చింది.

అప్పుడే లవర్స్ సెంటు పనిచేస్తోందా అన్న అనుమానం నాకు కలిగింది. కానీ నేనప్పుడే బయటపడదల్చుకోలేదు.

సూర్యప్రభ నాకోసం కాఫీ కలిపి తెచ్చింది. నేను తాగాను. అప్పుడామె నా పక్కనే కూర్చుని—"కాఫీ బాగుందా?" అనడిగింది.

"నీకంటే కాదు..." అన్నాను చటుక్కున.

"ప్లీజ్—నన్ను పొగడొద్దు—" అంది సూర్యప్రభ.

"ఎందుకని?"

"నన్ను పొగిడే మగాడిని చంపబుద్ధి వేస్తుంది నాకు."

"అంటే?"

అప్పుడు సూర్యప్రభ లేచి ఓ మూలగా వున్న పొడుగాటి పెట్టెను నా ముందుకు లాక్కుని వచ్చింది. పెట్టె మూత తెరిచి అందులోని వీణను తీసి లోపలెక్కడో పెట్టి వచ్చింది.

"మూడావా—పెట్టె కాళీచేశాను...." అంది సూర్యప్రభ.

"ఎందుకు?" అన్నాను.

"తర్వాత తెలుస్తుందలే!" అందామె.

నేను మాట్లాడలేదు. ఉన్నట్లుండి నన్ను మత్తు ఆవహించసాగింది. కాళ్ళూ చేతులూ స్వాధీనం తప్పసాగాయి.

"నాకేదో అవుతోంది—" అన్నాను కంగారుగా.

"కంగారుపడకు. కాఫీలో నిద్రమాత్రలు కలిపాను. నిన్నీ పెట్టెలో పెట్టి భద్రంగా నీ యింటికి చేరవేసే పూచీ నాది—" అంది సూర్యప్రభ.

ఏమో అందామనుకున్నాను కానీ నిద్ర ముంచుకొచ్చేసింది.

4

నాకు మెలకువ వచ్చి కళ్ళు తెరిచేసరికి గదిలో బల్బు వెలుగుతోంది. నేను మంచంమీద పడుకొని వున్నాను. ఏం జరిగిందీ గుర్తుచేసుకుందుకు ప్రయత్నించే లోగా—"మెలకువొచ్చిందా?" అన్న గొంతు వినబడి ఉలిక్కిపడి అటు తిరిగాను.

సూర్యప్రభ!

అది సూర్యప్రభ బెడ్ రూం. నేను ఆమె బెడ్ మీద పడుకొని వున్నాను. ఆమె గది గుమ్మం దగ్గరుంది. అయితే ఆమె ఇందాకటిలా లేదు. ఫుల్ మేకప్ లో నేనాఫీసులో చూసే అందాల దేవతలాగుంది.

అప్పుడు నాకంతా గుర్తొచ్చింది.

"నువ్వు నన్ను మా యింటికి పంపలేదా?" అన్నాను.

"పంపాలనే అనుకున్నాను. నిన్ను వీణపెట్టెలోనికి తరలించాలనుకునేసరికి యేమిటో ఉన్నపళంగా నీవంటే యేదో ఆకర్షణ జయులేరింది. నీతో మాట్లాడి నీ మనసు తెలుసుకోవాలనిపించింది—" అంది సూర్యప్రభ.

నాకు కలిగిన ఉత్సాహమింతా అంతా కాదు. అంటే లవర్స్ సెంట్ పనిచేసిందనే అనుకోవాలి. ఆ సెంటు కనిపెట్టిన సైంటిస్టుకు శతాధికాభివందనాలు!

నేను లేచి కూర్చుని—"నా మనసు తెలుసుకోవడ

మం లే?" అన్నాను.

"నువ్విక్కడి కెందుకొచ్చినట్లు?" అందామె.

"నిన్ను చూడాలని!"

"నన్నెందుకు చూడాలనుకున్నట్లు?"

"ఏమో — చెప్పలేను...."

"నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావా?" అందామె.

"ఊఁ."

"కానీ నీకు పెళ్ళయింది కదూ...."

"అవును. అది నా దురదృష్టం...."

"నీ పెళ్ళానికి విడాకులిస్తావా?"

"ఇవ్వలేను. అదీ నా దురదృష్టమే!"

"నీ దురదృష్టాలు నాకు నచ్చలేదు కానీ నీ నిజాయితీ చాలా నచ్చింది—"

ఆమె మెప్పుకోలు వినగానే నాకు రంగారావు గుర్తొచ్చాడు. ఆడది మోసానికి లొంగదు కానీ నిజాయితీకి లొంగుతుంది—అన్నాడతను. అది నిజమవుతోంది.

"స్త్రీతో మాట్లాడాలని చాలా కాలంగా అనుకుంటున్నాను. ఇన్నాళ్ళకు ధైర్యం చేశాను—" అన్నాను.

"ఇప్పటికైనా మంచి పని చేశావు. నాకూ నువ్వంటే యిష్టమే!" అంది సూర్యప్రభ.

నాకు చాలా ఉత్సాహం కలిగింది—"థాంక్స్!" అన్నాను,

"ఆడది మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తుంది. మగాడు స్వార్థంతో ప్రేమిస్తాడు. అవునా?" అంది సూర్యప్రభ.

"నాకు స్వార్థం లేదు...." అన్నాను.

"ఋజువు చేసుకోగలవా—అవకాశమిస్తాను!" అంది సూర్యప్రభ.

ఆ రోజు బీచ్ వద్ద ఓ అమ్మాయిని కలుసుకోవాలి. ఆమె పేరు మాధురి. మనిషి వగలాడి. ఆమెతో రెండు గంటలు గడిపి పవిత్రంగా ఉండాలి. అప్పుడు సూర్య ప్రభ నా ప్రేమను నమ్ముతుంది.

సూర్యప్రభ నా కా అమ్మాయి ఫోటో కూడా యిచ్చింది. ఫోటోలో అమ్మాయి సూర్యప్రభకంటే వెయ్యిరెట్లు బాగుంది. అందువల్ల ఈ పందెంలో ఓడినా గెల్చినా నాకు ఆనందమే!

5

సరిగ్గా ఏడుంపావుకి నేను బీచ్ దగ్గరున్నాను. సూర్య ప్రభ చెప్పిన వివరాలన్నీ నోట్ చేసుకున్నాక మాధురిని కనిపెట్టడం నాకు పెద్ద కష్టం కాలేదు.

ఆమె ఒంటరిగా కూర్చుని ఇసుకలో చేత్తో గీతలు గీస్తోంది.

నేనామెను సమీపించి — "హాలో — మీ పేరు మాధురి కదూ!" అన్నాను.

ఆమె తెల్లబోయి నా వంక చూసింది. అప్పుడామె అందాన్ని మాటల్లో వర్ణించి చెప్పలేను. ఫోటో ఆమె అందంలో నూరోవంతు కూడా పట్టుకోలేకపోయింది.

"నా పేరు మీకెలా తెలుసు?" అందామె.

"మిమ్మల్ని చూడగానే మీకా పేరొక్కటే తగునని పించింది...."

"అబద్ధం — ఇంత కచ్చితంగా నా పేరూహించారంటే మీకింకా యేమో తెలిసుండాలి— ...." అందామె అనుమానంగా.

"ఇఫ్ యూ డోంట్ మైండ్" అంటూ ఆమె పక్కన కూర్చున్నాను.

ఆమె యిబ్బందిగా ముఖం పెట్టింది.

"ఒక్కణ్ణీ బీచ్‌కొచ్చాను. యేం తోచడంలేదు. మిమ్మల్ని చూడగానే ప్రాణం లేచివచ్చినట్లనిపించింది. కాసేపు సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకొని తర్వాత యెవరికి వారే యమునాతీరే అన్నట్లు విడిపోవచ్చు! మీకిబ్బందనిపిస్తే చెప్పండి — యిప్పుడే లేచి వెళ్ళిపోతాను...." అన్నాను.

"నో....నో....ఇట్సాల్ రైట్ —" అందామె మొహమాటంగా.

నేను కబుర్లు ప్రారంభించాను.

ఆమెకూడా సూర్యప్రభకిలాగే ఒంటి పక్షి. ముందు మొహమాటం చూపించినా తర్వాత హుషారుగానూ చలాకీగానూ మాట్లాడింది. ఆమె మాటలు వింటూంటే ఆమెను వగలాడి అనడంలో తప్పులేదనిపించింది. ఆమె అమాయకత్వాన్ని మోతాదుకు మించి నటిస్తోంది.

ఉన్నట్లుండి ఆమె—"మీలో ఏదో ప్రత్యేకత నన్నాకర్షిస్తోంది—" అంది.

'ఓహో — సెంటు పనిచేస్తోందన్న మాట—' అనుకున్నాను. పైకి ఆమెతో—"మిమ్మల్నాకర్షించిన ధన్యమైన ఆ ప్రత్యేకత యేమిటో నాకు తెలుసుకోవాలనుంది...." అన్నాను.

"చెప్పలేను కానీ మనం ఒకరినొకరు మన్నించుకోవద్దు—" అందామె.

"ఎందుకని?"

"ఐ లవ్ యూ...."

ఆమె తీయని పెదవుల మధ్యనుంచి వెలువడిన ఆ అక్షరాల నందుకోవాలని గాలిలోకి చేతులు సాచాను.

ఆమె నన్ను పార్థం చేసుకుని—"ఇది బీచ్!" అంది.

అప్పుడు నేను వెంట నే—"బీచ్ కాకపోతే నీ కభ్యం తరం లేదా?" అన్నాను.

"నా మనసులో పుట్టిన ప్రేమ నన్ను నీ చేతుల్లో చేరమంటోంది—" అంది మాధురి నిస్సంకోచంగా.

"హేట్సాఫ్ టూ యూ లవర్స్ సెంట్!" అను కున్నాను.

ఇది చాలా తమాషాగా ఉంది. ముక్కూ ముఖం యెరుగని ఆడపిల్లలు తక్షీమని నా వశమైపోతున్నారు. లవర్స్ సెంట్ ఈ శతాబ్దానికే ఓ గొప్ప డిస్కవరీ!

"నీకభ్యంతరం లేదంటే నీకు నా ఇల్లు చూపిస్తాను" అంది మాధురి.

"అదృష్టానికవరైనా అభ్యంతరం చెబుతారా?" అన్నాను.

ఇద్దరం లేచాం. ఆమె స్కూటర్ మీద నా వెనక కూర్చుంటే అంతవరకూ యెన్నడూ చెందని ఓ కొత్త అనుభూతి నాలో కలిగింది.

ఆమె చెప్పిన ప్రకారం వెడుతూ సరిగ్గా పది నిమి షాల్లో ఆమె ఇల్లు చేరుకున్నాము. అదో చిన్న బంగళా! బంగళా చుట్టూ పూలతోట.

మాధురి తనే యింటి తలుపు తాళంతీసి దీపాలువేసి నన్ను సోఫాలో కూర్చోమని తను నాకెదురుగా కూర్చుంది. పక్కన కూర్చుంటే బాగుండునని ఆశపడ్డాను కానీ అడగలేదు.

ఆమె ఎదురుగా ఉంటే కంటికి విందు. పక్కనుంటే ఒంటికి విందు.

ప్రస్తుతానికి కంటికే విందుగా వుంది.

"కాఫీయా బోర్న్‌విటానా?" అందామె.

"నో డ్రింక్స్ ప్లీజ్!" అన్నాను సూర్యప్రభ ఇంట్లో జరిగిన అనుభవాన్ని పురస్కరించుకుని.

"పోనీ ఏం కావాలో చెప్పు!"

"నాకు నువ్వే కావాలి" అనేసి నా ధైర్యానికి నేనే ఆశ్చర్యపడిపోయాను. లవర్స్ సెంట్ నాలో ధైర్యాన్ని మరీ మరీ పెంచుకుపోతోంది. ఇది దేనికి దారితీస్తుందో!

"అతిథి మర్యాదలో నాకు నేనే సాటి.... అందాకా ఈ పత్రిక చూస్తూండు..." అని ఆమె లోపలకు వెళ్ళింది.

నా దృష్టి పత్రికమీదకు మరలినా ఆలోచనలు మాధురి చుట్టూ మాత్రమే తిరుగుతున్నాయి. మాధురి నిజంగా నాకు అందుతుందా అన్న సంశయం నన్ను పీడిస్తోంది. మాధురి కోసం సూర్యప్రభ చేసిన సవాల్లో ఓడిపోదలిచాను. మాధురి సూర్యప్రభను మించి ఎన్నో రెట్లు అందంగా వుంది.

మాధురి మళ్ళీ అక్కడకు రావడానికి ఓ యిరవై నిమిషాలు పట్టింది. పత్రికలోకే చూస్తున్న నేను— "ఇప్పుడు నేనెలాగున్నానో చెప్పు!" అన్న మాధురి గొంతు విని ఉలిక్కిపడి తలెత్తి చూశాను.

అప్పుడు మాధురి మానవకాంతలా లేదు. దేవకన్యలా వుంది.

లేత గులాబీ రంగు మాక్సీ వేసుకుందామె. అదామె వంటి రంగులో కలిసిపోయినట్లుంది. అదే రంగు బొట్టు పెట్టుకుంది. జుత్తును విరబోసుకొని అలాగే వదిలేసింది. ఆమెను చూడగానే అప్పుడే స్నానంచేసి వచ్చిందని అర్థమవుతుంది.

"నువ్వుకూడా స్నానం చేసిరా-ఫ్రెష్‌గా ఉంటుంది" అందామె.

ఆమె నాకు బాత్రూముకు దారి చూపించింది. అందులో అన్ని అధునిక సదుపాయాలూ వున్నాయి. నేను తలుపులు వేసుకోబోతుండగా మాధురి నాకు ఇస్త్రీ చేసిన పూల లుంగీ, అదే రంగు నైటీ అందించింది.

అదృష్టమిక పూర్తిగా నన్ను వరించినట్లే!

హాయిగా వేడినీళ్ళ స్నానం చేశాను. లవండర్ డ్యూ సబ్బుతో వళ్ళు రుద్దుకున్నాను. ఘుమఘుమలాడే టర్కిష్ టవల్‌తో వళ్ళు శుభ్రంగా తుడుచుకుని లుంగీ వేసుకున్నాను. నైటీ తొడుక్కున్నాను.

ఉరకలువేసే ఉత్సాహంతో బాత్రూం తలుపులు తెరిచి ప్రాణపడిపోయాను.

అక్కడ నాకు ఎదురుగా మా మేనేజరు కనిపించాడు. ముందాయన కళ్ళు కోపంతో ఎర్రగా వున్నాయి. నన్ను గుర్తించగానే ఆ కళ్ళు అదోలా రెపరెపలాడాయి. ఆయన చటుక్కున వెనుతిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ వెళ్ళడం ఏకంగా ఇంట్లోంచే వెళ్ళిపోయాడు.

నాకు మతిపోయినట్లయింది. ఈ యింట్లోకి మా మేనేజరెలా గొచ్చాడు? ఆయనంత కోపంగా యెందుకున్నాడు? ఆయనిక్కడ నన్ను చూడ్డంవల్ల రేపు ఆఫీసులో విశేషమేదైనా జరుగుతుందా?

నేనలాగే నిలబడి వుండగా—"ఈ లుంగీకూడా వేసుకున్నావూ—ఇక నా పని అయిపోయింది—" అన్న మాటలు వినపడ్డాయి.

అది మాధురి గొంతు.

నేనీలోకంలోకి వచ్చి—"ఏం జరిగింది మాధురీ!"

అన్నాను.

"సర్వనాశనం!" అంది మాధురి.

"అంటే?"

"ఆ వచ్చినాయన నిన్నూ నన్నూ చూసి అనుమానించాడు...."

"అనుమానిస్తే?"

"బంగారు పిచ్చుక ఎగిరిపోయింది!" అంది మాధురి దీనంగా.

"నీ మాటలు నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు...." అన్నాను.

"మగాళ్ళెందరాడళ్ళతో తిరిగినా తప్పులేదు. ఆడది రెండో మగాడితో మాట్లాడినా వాళ్ళకనుమానమే!" అంది మాధురి యేడుపు గొంతుతో.

అసలు విషయం తెలుసుకోడానికి నాకు కాసేపు పట్టింది.

నా మేనేజరు పేరు విజయ్. అతడికి చెప్పుకోదగ్గ స్త్రీ వ్యసనముంది. తనకు నచ్చిన స్త్రీ కోసం అతడెంతైనా వెచ్చిస్తాడు. అయితే ఆ స్త్రీ పూర్తిగా అతడికే కట్టుబడి ఉండాలి.

"అంటే నువ్వు డబ్బు కోసం ఆయన కమ్ముడుపోయావా?"

మాధురి అదోలా నవ్వి—"అతడికమ్ముడుపోయి డబ్బు సంపాదిస్తాను. తర్వాత ఆ డబ్బుతో ఓ మొగుణ్ణి కొనుక్కుంటాను. తప్పా?" అంది.

"తప్పే మరి...." అని — "నేను నీ అదృష్టంకొద్దీ యిక్కడకొచ్చి విజయ్‌నుంచి నీకు విముక్తి కలిగించాను. ఇంతవరకూ నువ్వు సంపాదించింది చాలు. ఇకమీదట

నీతిగా వుండు—" అన్నాను.

"అంటే నెలకు పదివేలూ యికనించి నువ్విస్తావా నాకు?" ఆశగా అడిగింది మాధురి.

"నెలకు పదివేలా?" తెల్లబోయాను.

"అవును. నాకింకా పాతిక వేలు అప్పుంది. ఆ అప్పు తీరితే ఈ యిల్లు, ఫర్నిచర్ — అన్నీ నా స్వంతమై పోతాయి. ఆపైన ఒకటి రెండు లక్షలైనా రొక్కం పోగుచేయాలి. విజయ్ సావాసంలో ఇంకో మూడేళ్ళలో అన్నీ సాధించగలననుకున్నాను. కానీ నీ మూలంగా అన్నీ పాడై పోయాయి. ఇప్పుడతణ్ణి నా దారికి మళ్ళించాలంటే నేను చేయవలసిన కృషి ఇంతా అంతా కాదు-" అందామె.

ఇది వినగానే ఒక్కసారిగా నేనెంతో పేదవాడినని పించింది. మాధురి నా కారణంగా బాగా నష్టపోయిన మాట నిజం. ఆమె సౌందర్యం కోసం నేను కూడా తక్కువ నష్టపోలేదన్న విషయం ఆమెకు చెప్పాలను కున్నాను.

"మాధురీ! నీ కంటె నేనే నష్టపోయాను...." అన్నాను.

"ఎలా?" అందామె.

"మా ఆఫీసులో నాకు మేనేజర్ విజయ్! నీకూ అతడికీ యిలాంటి సంబంధముందని నాకు తెలియదు. ఆఫీసులో రేపు నాకేం జరుగుతుందో...."

మాధురి కంగారుగా — "అంటే వాళ్ళ కంపెనీలో నువ్వు విజయ్ సబార్డినేటువా?" అంది.

"అవును..."

"చచ్చాను. అయితే నాకిక విజయ్‌ని కలుసుకునే

అవకాశం లేదు..." అంది మాధురి నీరసంగా.

"ఎందుకని?"

"తన సబార్డినేట్స్ంటే విజయ్‌కు బాగా చిన్న చూపు. నీవంటి వారితో తిరిగే ఆడవారిని కన్నెత్తి చూడ్డానిక్కూడా అతిడసహ్యించుకుంటాడు. అందువల్ల విజయ్‌కు సంబంధించినంతవరకూ అన్ని వైపులనుంచీ నాకు ద్వారాలు మూసుకుని పోయాయి...."

ఈ మాటలు నాకు చాలా అవమానంగా తోచాయి.

విజయ్‌కి సబార్డినేటు నైనంత మాత్రాన నేను మనిషిని కానా? నన్ను పలకరించిన ఆడవాళ్ళు మైలపడి పోతారా?

పెద్దవాళ్ళంతా చేరి కులతత్వాన్ని ఎద్దేవా చేస్తారు కానీ—కులతత్వం డబ్బులోనూ, అధికారంలోనూ వుంది. ఈ రెండూ వున్నవాళ్ళకు లేనివాళ్ళు అంటరానివాళ్ళు.

"విజయ్‌కు నచ్చజెప్పుకో— నేను వచ్చిన పని వేరని చెప్పు...."

"ఆ అవకాశమూ పోయింది. నువ్వు కట్టుకున్న లుంగీ నేను విజయ్‌కోసమని ప్రత్యేకంగా కొన్నాను. అది తనకోసమే వాడతానని చెప్పాను. నిన్ను విజయ్ ఆ లుంగీతో మాడనే చూశాడు. ఇదంతా చూస్తే ఎవరో తెలివిగా ఆడించిన నాటకంలాగుంది. లేకుంటే ఈ సమయంలో ఫోన్ చేయకుండా విజయ్ రావడమేమిటి?" అంది మాధురి.

"ఇందులో యెవరి నాటకమూ లేదు. నువ్వే నన్ను స్వయంగా నీయింటి కాహ్వానించావు—...." అన్నాను.

"ఆహ్వానిస్తే ఆహ్వానించి వుండొచ్చు. కానీ నువ్వు నేనెవరో తెలియకుండా నా పేరెలా చెప్పగలిగావు?

ఎవరో నిన్ను పంపారు... అవునా?" అంది మాధురి.

"నన్నెవరు పంపుతారు?" అన్నాను తడబడుతూ.

"అవునూ—నువ్వు విజయ్ కంపెనీలో నేకదా పని చేస్తున్నావు. అంటే సూర్యప్రభ నీ కొలీగే అయుండాలి. అదే నిన్ను పంపి ఉంటుంది. విజయ్‌ని తనకాకుండా చేశానని దానికి నామీద మహామంటగా వుంది. నాకూ విజయ్‌కీ చెడగొట్టడానికి అది వేసిన పథకంలో భాగానివి నువ్వు...." అంది మాధురి కోపంగా.

ఇప్పుడు నాకూ కూడా సూర్యప్రభమీద అనుమానం కలిగింది. తప్పకుండా ఇదామె పథకమే! తన అవసరానికి చాలా తెలివిగా ఆమె నన్నుపయోగించుకుంది.

విషయం నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. విజయ్‌కు పెళ్ళైందని నాకు తెలుసు. అతడికిద్దరు కూతుళ్ళు. పెద్ద కూతురి వయసు పన్నెండు. చూడ్డానికి పదహారేళ్ళ పిల్లలా వుంటుంది. రెండో కూతురికి పదేళ్ళు.

అలాంటి విజయ్ తను తప్పుదారిన నడుస్తూ తన ఉంపెడుకత్తె నీతి తప్పకూడదనుకుంటున్నాడు. ఇది డబ్బతడికిచ్చిన అవకాశం!

"మాధురీ! సూర్యప్రభ నాకు కొలీగ్ కావచ్చు. కానీ ఆమె చాలా అహంకారి. మేమిద్దరం యెప్పుడూ మాట్లాడుకోనైనా లేదు. నేను నిన్ను బీచ్‌వద్ద పలకరించి పక్కన కూర్చున్నాను. అంతవరకూ నా తప్పు. అటుపైన నీదే తప్పు! నన్నాహ్వానించి నాలో ఆశలు రేపి నన్నిప్పుడు నిందిస్తున్నావు. నువ్వు రమ్మంటే నే కదా నీ యింటికొచ్చాను. నీవిచ్చావ నేకదా ఈ బట్టలు కట్టుకున్నాను...." అన్నాను.

"అవును....నీలో నాకలాంటి ఆకర్షణ అగుపడింది.

ఆ ఆకర్షణలోనే నిన్ను నా ఇంటికి తీసుకుని వచ్చాను” అంటూ మాధురి నన్ను సమీపించింది. బాగా దగ్గరగా వచ్చింది.

ఆమె దుఃఖంలో ఉందని నాకు తెలుసు. ఆమెకు ముఖ్యమయిన ప్రియుడు డబ్బున్న విజయ్ అనీ నాకు తెలుసు. అయినా లవర్స్ సెంట్ ప్రభావంతో ఆ అందాల యువతి ఒక్కసారి నా వశమైతే నేను తప్పక ఆనందిస్తాను. అందుకే ఆమె సామీప్యం నాలో మళ్ళీ ఆశలను చిగురింపజేసింది.

“ఎందుకలా భ్రమపడ్డానో నాకర్థంకావడంలేదు. నాకు నువ్వంటే యేవిధమైన ఆకర్షణా కలగడంలేదు. అంతా నా దురదృష్టం. తక్షణం యిక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో!” అంది మాధురి ఉన్నట్లుండి తీవ్రంగా.

నేను తెల్లబోయి—“ఏమంటున్నావ్?” అన్నాను.

“గెటౌట్!” అంది మాధురి.

ఏ బట్టలతో ఆ యింట్లో అడుగుపెట్టానో అదే బట్టలతో మళ్ళీ బయటకు వెళ్ళాను. ఇంక సూర్యప్రభ దగ్గర కూడా వెళ్ళలేదు.

6

ఇల్లు చేరేసరికి టైము తొమ్మిదయింది. శ్రీమతి గుమ్మంలోనే ఎదురై—“ఎక్కడకు వెళ్ళారూ?” అంది.

నేను మాట్లాడకుండా బట్టలు మార్చుకున్నాను.

“అదోలాగున్నారేంటండీ....” అంది శ్రీమతి.

నేను బదులివ్వలేదు. భోంచేసి పడుకున్నాను. శ్రీమతి గిన్నెలూ అవీ సర్దుకుని నా పక్కలో చేరి—“ఏమయిందండీ—అదోలాగున్నారు....” అంది.

“ఏమీ లేదు, రొంపపట్టేలాగుంది. అంతే!” అన్నాను.

ఆ తర్వాత శ్రీమతి నన్ను పలకరించలేదు. తను చాలా తొందరగా నిద్రపోతుంది.

నా బుర్రలో మాత్రం రకరకాల ఆలోచనలు తిరుగుతున్నాయి.

లవర్స్ సెంట్ వ్యవహారం విచిత్రంగా వుంది.

సూర్యప్రభ నేను తనింటికి వచ్చానని అసహ్యించుకుంది. నాకు తగిన విధంగా బుద్ధి చెప్పాలనుకుంది. కాఫీలో నిద్రమాత్రలు వేసింది. నన్ను వీణపెట్టెలో ఉంచాలనుకుంది. అప్పుడామె నాకు బాగా దగ్గరగా వచ్చింది. లవర్స్ సెంటు పనిచేసింది. మనసు మార్చుకుంది. ఆమెకు నేనంటే ఆకర్షణ కలిగింది. తను నాకు వశమై పోవాలనుకుంది. కానీ ఆడబుద్ధి!

నా కారణంగా తను తన కార్యం సాధించాలనుకుంది. అంటే ప్రతిఫలం లేకుండా ఆమె నాకు వశం కాదల్చుకోలేదు.

నన్ను మాధురి వద్దకు పంపించింది. నేను మాధురి యింట్లో ఉండగా విజయ్‌కు కబురందించింది.

అదలాగుంచితే మాధురి కూడా లవర్స్ సెంట్ ప్రభావానికి గురైంది. నన్ను తనింటి కాహ్వానించింది. అయితే నేను స్నానంచేసి వచ్చేక ఆమెకు నాపై ఆకర్షణ పోయింది. అందుకు కారణం విజయ్ వచ్చి వెళ్ళడం కాదు. నేను చేసిన స్నానం__ఆపైన వాడిన లవండర్ డ్యూ సబ్బు-నా వంటికున్న లవర్స్ సెంట్ పరిమళాన్ని పోగొట్టాయి. అందుకే మాధురి నన్ను గెటౌట్ అంది.

లవర్స్ సెంట్ పరిమళం నా వంటికి లేదు. కాబట్టే నేనూ సూర్యప్రభ యింటికి వెళ్ళలేను. ఆమె కూడా నన్ను గెటౌట్ అనే ప్రమాదముందని నాకు తెలుసు.

ఇంతకీ నన్ను కొన్ని అనుమానాలు పట్టి పీడిస్తున్నాయి. లవర్స్ సెంట్‌కు నిజంగా ప్రేమికుల నాకర్షించే శక్తి ఉందా? సూర్యప్రభ ఆ శక్తికి ఆకర్షించబడిందా? మాధురి కూడా ఆ శక్తికే ఆకర్షించబడిందా?

మాధురి నన్నే ఉద్దేశ్యంతో తనింటికి పిలిచింది. లవర్స్ సెంట్ గురించి ఆమెకు తెలుసా? తనా ప్రభావానికి గురై నాచే ఆకర్షించబడుతున్నానని ఆమె గ్రహించిందా? ఇంటికి వెళ్ళాక ఆమె నన్ను స్నానం చేయమంది. లవర్స్ సెంట్ ప్రభావం పోవడానికే ఆమె అలా చెప్పిందా?

ఎక్కడో యేదో తిరకాసుందని నా కనిపించినా ఒక్క విషయం నాకు సంతోషంగా ఉంది. లవర్స్ సెంటు రాసుకుని వెళ్ళి నేను నవ్వులపాలు కాలేదు. మాధురి నన్నవమానించినా అందుకు కారణం లవర్స్ సెంటు కాదు.

రేపు నేనేం చేయాలీ అన్నది కూడా నాకు తోచడం లేదు. ఆఫీసుకు వెడితే విజయ్ ఏమంటాడు?

ఆలోచనల మధ్య యెప్పుడో నాకు నిద్రపట్టింది. అందులో మంచి కల. ఎందరో ఆడపిల్లలు నావంటికున్న లవర్స్ సెంటు పరిమళానికాకర్షించబడి నా వైపు పరుగున వస్తున్నారు. అప్పుడున్నట్లుండి మురళీనాదం వినిపించింది. ఆడపిల్లలంతా అటు తిరిగారు.

మురళిని వాయిస్తున్నది శ్రీకృష్ణుడు. ఆ శ్రీకృష్ణుడు అచ్చం విజయ్ లాగున్నాడు.

అంతే! మంచి కల కాస్తా పీడకలగా మారిపోయింది.

7

ఉదయం లేచి స్నానానికి వెడుతున్నప్పుడు నాకు

లవర్స్ సెంటు గుర్తొచ్చింది. అది భద్రంగా శ్రీమతికి కనబడకుండా అల్మారాలో నా బట్టలకు మూలగా పెట్టి ఉంచాను. శ్రీమతికి కనబడి అది వాడిందంటే తనంటే నాకు ఆకర్షణ పుట్టుకొచ్చేస్తుందేమోనని నాకు భయం. ఎందుకంటే ప్రస్తుతం నాకు మంచి అవకాశాలు దొరికే లాగున్నాయి. భార్యపట్ల ఆకర్షణ పెరిగితే పరాయి ఆడదాని గురించి ఆలోచించడం కూడా కష్టమవుతుంది.

స్నానం చేసేటప్పుడు సెంటు తీసుకొని వెళ్ళలేదు. ఆఫీసుకెళ్ళేటప్పుడు లవర్స్ సెంటు వాడడం ప్రమాదమని నాకనిపించింది.

ఉదయం భోజనానికి కూర్చున్నప్పుడు — "రాత్రి కొంపపట్టేలాగుందన్నారు. ఇంకా పట్టినట్లు లేదే—" అంది శ్రీమతి.

"ఏం బాధగా వుందా?" అన్నాను చిరాగ్గా.

"అదేంటండీ అలాగంటారు?" అంది శ్రీమతి నొచ్చుకుంటున్నట్లు.

"మరేం చేయను? రాత్రి కొంప పడుతుందా అనిపించింది. ఇప్పుడు పట్టలేదేమని నిలదీస్తే నేనేం చేసేది?"

నాకు చిరగ్గా ఉందని కనిపెట్టి శ్రీమతి మరి మాట్లాడ లేదు. నేను మామూలుగా ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాను. మనసులో చిరాకు, భయం ఉన్నప్పుడు నేనాఫీసుకు కొంచెం పెందరాళే వెళ్ళడం మామూలు. ఆ రోజు పావుగంట ముందు వెళ్ళాను. నేను వెళ్ళీ వెళ్ళగానే సూర్యప్రభ తప్ప ఇంకెవ్వరూ లేరు. అంత భయంలోనూ అక్కడ మేమిద్దరమే ఒంటరిగా ఉన్నామని గ్రహించే సరికి నా మగబుద్ధి నన్ను లవర్స్ సెంటుతో స్నానంచేసి

రాలేదని తిట్టింది.

అయితేయేం — ఎన్నడూ లేనిది సూర్యప్రభ ఆ రోజు నాతో వచ్చి మాట్లాడింది — "మేనేజరింకా రాలేదు-" అందామె నాతో.

"ఆయనొచ్చే టైమింకా కాలేదుగా...." అన్నాను.

"వచ్చినా నువ్వు భయపడక్కర్లేదు. ఏ పరిస్థితుల్లో నువ్వు మాధురింట్లో ఉన్నావో నేను విజయ్‌కు చెప్పాను" అంది సూర్యప్రభ.

"అంటే?"

"ఆయన నీ అమాయకత్వాన్నీ, అసహాయతనూ అర్థం చేసుకున్నాడు. మాధురి అసలు రంగూ తెలుసుకున్నాడు. నీకింకేమీ భయంలేదు. ఎటొచ్చీ నువ్వింకెప్పుడూ మా యింటికి రాకు...." అంది సూర్యప్రభ.

"ఎందుకని?"

"విజయ్‌కు నచ్చదు...."

"నచ్చకపోతే?"

"విజయ్ ఎవరినీ రెండుసార్లు క్షమించడు...."

నేను మాట్లాడలేదు. నా వల్ల సూర్యప్రభ చాలా గొప్ప కార్యాన్ని సాధించింది. ఇప్పుడు నన్ను వదుల్చుకోవాలనుకుంటోంది.

"మిస్ సూర్యప్రభా! నా కారణంగా నీకు అధికంగా లాభం వచ్చింది. నాకూ కొంత వాటా యివ్వాలి...." అన్నాను.

సూర్యప్రభ తెల్లబోయి — "వాటా ఏమిటి?" అంది.

"నాకో అయిదు వేలియ్యి. లేదా నీ యింటికి వస్తాను. విజయ్ నా అసహాయతనూ, అమాయకత్వాన్నీ మరో సారి అర్థం చేసుకోగలడని నా నమ్మకం —" అన్నాను.

"నువ్వు నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నావు...." అంది సూర్యప్రభ.

"తెలివి ఒకరి సొత్తు కాదు. నువ్వు నన్నాశపెట్టి మోసం చేశావు ..."

"నేను నిన్నాశపెట్టినమాట నిజం. కానీ నేను నిన్ను మోసం చేయాలనుకోలేదు. అప్పుడెందుకో నిజంగానే నాకు నీమీద మోజు కలిగింది. కారణం చెప్పలేను. ఏదో తాత్కాలికమైన బలహీనత...." అంది సూర్యప్రభ.

అది నాకు తెలుసు. అంతా లవర్స్ సెంటు ప్రభావం. లేకుంటే నాలో ఏం విశేషముందని! కాలేజీలో నన్నెవ్వరూ ప్రేమించలేదు. మా బంధువులమ్మాయిలెందరో ఉన్నారు. ఒక్కరూ నేనంటే మోజుపడలేదు. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోవాలని నాకో కోరికుండేది. ధైర్యంచేసి యెవరినైనా ప్రేమిద్దామనుకున్నా నాకు భయం. ఎవరినుంచీ రవంత ప్రోత్సాహం లభించలేదు.

నిన్న ఒక్క రోజులో ఇద్దరాడపిల్లలు నా వెంట బడ్డారు. అది లవర్స్ సెంటు ప్రభావమా? లేక నేను ధైర్యంచేస్తే సులభంగా నాకాడపిల్లలు వశమవుతారా?

"నీ బలహీనత నా బలహీనతను రెచ్చగొట్టింది. నాకు డబ్బో, నువ్వో—యేదో ఒకటి కావాలి...."

"ఒకసారి డబ్బిస్తే మళ్ళీ మళ్ళీ వేధించవని నమ్మకమేమిటి?"

"నేను బ్లాక్ మెయిలర్ని కాదు. నువ్వు చేసిందానికి నీకు గుణపాఠం చెప్పడానికే డబ్బడుగుతున్నాను...."

ఏమనుకుందో—"ఆల్ రైట్—మధ్యాహ్నానికల్లా డబ్బిస్తాను. కానీ మళ్ళీ మళ్ళీ డబ్బడిగావో నువ్వు నాకు చెప్పినకంటే బాగా నేను నీకు గుణపాఠం చెప్పగలను.

నా చేతిలో పలుకుబడిగల మనుషులు చాలామందున్నారు" అంది.

అంత సులభంగా అయినవేలివ్వడానికామె ఒప్పుకుంటుందని నేననుకోలేదు. ఆ ఆనందంలో—"నువ్వు నాకైనవేలిచ్చావంటే—నేను మళ్ళీ నిన్ను వేధించడం సంగతటుంచు. నీకు ఋణపడి ఉన్నానని కూడా భావిస్తాను...." అన్నాను.

సూర్యప్రభ యేదో అనబోయింది. ఆఫీసుకు జనం రావడం ప్రారంభమైంది. సూర్యప్రభ వెంటనే— "వస్తాను, థాంక్స్!" అని వెళ్ళిపోయింది.

ఆమెనూ నన్నూ చూసినవాళ్ళు విపరీతంగా ఆశ్చర్యపోయారు. సూర్యప్రభ ఆఫీసులో వాళ్ళందర్నీ పురుగుల్లా చూస్తుంది. ఆ పురుగుల్లోకల్లా హీనాతిహీనమైన పురుగును నేను—ఆడవాళ్ళకు సంబంధించినంతవరకూ! నా స్నేహితులు నన్ను నెమ్మదైనవాడు అంటారు. మిగతా వాళ్ళు డల్లర్డ్ అంటారు.

సూర్యప్రభ నాతో మాట్లాడమే కాకుండా మిగతా వాళ్ళు రాగానే చటుక్కున సంభాషణ త్రుంచేసి వెళ్ళిపోయింది. ఇది అందర్నీ యెక్కువగా ఆకర్షించింది. వీలైనప్పుడల్లా అందరూ ఆ విషయమే మాట్లాడుకున్నారని నాకనిపించింది.

ఒకరిద్దరు నా దగ్గరకు వచ్చి నన్నభినందించారు. ఒక అసూయాపరుడు మాత్రం-"ఏ మాత్రం ఖర్చుపెట్టావేంటి గురూ!" అన్నాడు.

నే నేమీ మాట్లాడలేదు.

మధ్యాహ్నం సూర్యప్రభ ఓ పొడవాటి కవరును ప్యూన్ ద్వారా నా దగ్గరకు పంపించింది. కవర్లో అయిదు

వేలున్నాయి. వాటితోపాటు ఓ కాగితముంది.

ఇంకా కావాలని ఆశపడ్డావో అన్న వాక్యం పక్కన ఒక పుఱ్ఱె రెండు బొమికలూ—బొమ్మ వేసి వుంది.

నాకీ అయిదువేలూ చాలు. ఇంక ఆశపడను.

లవర్స్ సెంటు నాకు అమ్మాయిలనే కాదు. డబ్బు కూడా సంపాదించి పెడుతోంది. అలా అనుకోగానే నాలో యింకో ఆశకూడా బయల్దేరింది. డబ్బున్న అమ్మాయి నన్ను ప్రేమించిందంటే యెంత బాగుంటుంది!

అయిదు వేలంటే నాకు సామాన్యమైన మొత్తం కాదు. ఆ డబ్బును ఒక్క పూటలో నాకిచ్చేసింది సూర్యప్రభ. పడితే అలాంటమ్మాయిని పట్టాలి.

నేను డబ్బును రెండు మూడుసార్లు లెక్కపెట్టుకున్నాను.

ఇప్పుడీ డబ్బునేం చేయాలి?

నా చెవుల్లో శ్రీమతి కోరికలు గింగురుమన్నాయి. కానీ అంతకంటె బిగ్గరగా రంగారావు మాటలు వినపడసాగాయి. క్రమంగా శ్రీమతి మాటలు ఆగి వాడి మాటలే వినపడసాగాయి.

'ఇప్పుడు బార్లకు వెళ్ళడం మానేశాను. సిగరెట్లు మానేశాను. మానేసినట్లు నా భార్యకు తెలియదు. ఖర్చులా మెకు చెబుతూనే ఉన్నాను. ఆ డబ్బంతా దాస్తున్నాను. ఏడాదిలో వెయ్యిరూపాయలు దాచాను....' అన్నాడు రంగారావు.

నాకంత బాధలేదు. ఏ శ్రమా లేకుండా అయిదువేలు సంపాదించాను.

ఇంక నేను ఆలోచించలేదు. వెంటనే రంగారావుకు ఫోన్ చేశాను.

8

రంగారావు క్షణాలమీద సరాసరి ఆఫీసుకు వచ్చేశాడు. పర్మిషన్ తీసుకుని నేను బైటకు వెళ్ళాను. ఇద్దరం దగ్గర్లోని పార్కులోకి వెళ్ళాం.

"ఏమిటి కథ?" అన్నాడు వాడు.

"అనుకోకుండా నా దగ్గర కొంత డబ్బు చేరింది. యెన్నడూలేని ధైర్యమూ నన్నావహించింది. ఇదంతా నీ ప్రభావమే ననుకుంటాను...."

రంగారావు ముఖం వెలిగింది—"ఇప్పుడు నన్నెందుకు పిలిచావో చెప్పు...."

"నువ్వు చాలా గొప్పవాడివి. నాకో అమాయకురాలిని వెతికిపెట్టు. అందంగా ఉండాలి. వయసులో ఉండాలి. ఆమెను ఆకర్షించుకోవడం నా వంతు...."

"ఏం—నువ్వు వెతుక్కోలేవా?"

"ఈ ఆధునిక యుగంలో అనుభవముంటే తప్ప మంచికీ చెడ్డకూ తేడా తెలియదు. నాకు అనుభవం లేదు" అన్నాడు.

రంగారావు కాసేపాలోచించి"—అయితే నీకు రాధను సజెస్ట్ చేస్తాను...." అన్నాడు.

"రాధ ఎవరు?" అన్నాను. రంగారావు చెప్పాడు.

రాధ అందమైన మధ్య తరగతి అమ్మాయి. మెట్రిక్‌తో చదువా పేసింది. ఇటీవల ఆమె తల్లికి జబ్బు చేసింది. జబ్బు చేయకముందైతే రంగారావామెను మోసం చేయాలనుకున్నాడు. ఎందుకంటే రాధకప్పటి కున్న సరదాలు చిన్నచిన్నవి. సినిమాలు, హోటళ్ళు, బట్టలు—యివే ఆమె కోరికలు. వీటిని తీర్చడం పెద్ద కష్టం కాదు.

"రాధ శ్రమజీవి. యింట్లో బట్టలు కుడుతుంది. ఎంబ్రాయిడరీ చేస్తుంది. ప్లాస్టిక్ వైర్లతో రకరకాల వస్తువులు చేసి అమ్ముతుంది. ఆమె సంపాదన నెలకి దాదు వందలకు తక్కువ కాకుండా వుంది. ఆ డబ్బుతో విలాసాలు కుదరవు కానీ ఆమెకూ, ముసలి తల్లికీ రోజులు వెళ్ళిపోతాయి. రాధకు అందముంది. అభిరుచి ఉంది. తన అందంతో ఓ డబ్బున్న యువకుడిని ఆకర్షించి జీవితంలో తనకున్న తీరని కోరికలన్నీ తీర్చుకోగలనని ఆమె నమ్ముతోంది. అలాంటమ్మాయిని వల్లో వేసుకోవడం చాలా సులభం" అన్నాడు రంగారావు.

ఇప్పుడు రాధ తల్లికి జబ్బు చేసింది. కనీసం రెండు వేలైనా అర్జంటుగా ఉంటేతప్ప రాధకు తల్లి దక్కదు. రంగారావు దగ్గర అంత డబ్బు లేదు. అదీకాక మొదటి సారే రెండు వేలిచ్చి ఆమె నాదుకుంటే అందువల్ల ఆమె ప్రేమ దొరికినా దొరక్కపోయినా—ఏడాదిలో కనీసం ఓ అయిదు వేలైనా ఖర్చుపెట్టాల్సి ఉంటుంది.

"అయిదు వేలా?" అన్నాను. అంత డబ్బు యిప్పుడే నా దగ్గరుంది.

"ఇప్పుడు రెండు వేలిచ్చావంటే ఆమె జీవితాంతం నీకు ఋణపడి వుంటుంది. ఆమెకు తల్లి దక్కుతుంది. తరచుగా నీవామె యింటికి వెడుతూండవచ్చు. ఎటొచ్చీ రొమాన్స్‌లోనికి దిగడానికి మాత్రం ఇది తగిన సమయం కాదు. కొంతకాలం వేచి వుండాలి...."

"అదంతా నే చూసుకుంటాలే! నువ్వు నాకు రాధ అడ్రసివ్వు—" అన్నాను. నా వద్ద లవర్స్ సెంటుంది. దాని ప్రభావంతో ఎలాగూ రాధను వశం చేసుకోగలను.

రంగారావు నాకామె అడ్రసిచ్చి—"నీ జీవితంలో

ఆరోగ్యకరమైన మార్పు వస్తోంది. అందుకే నాకు సంతోషంగా ఉంది—" అన్నాడు.

పేకాట, గుర్రప్పందాలు, త్రాగుడు—యిలాంటివి వ్యసనాలని సమాజం చెబుతోంది. కానీ ఈ వ్యసనాలున్న వారందరూ అందర్నీ తమవైపు ఆకర్షించాలనీ, తమలో కలుపుకోవాలనీ ప్రయత్నిస్తారు. తిమ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తే ఆనందిస్తారు. అదే వ్యసనపరుల గొప్పతనం. తమ సుఖాన్ని పదిమందికీ తెలియజెప్పి—అది పదిమందీ అనుభవించేలా చేస్తారు.

అదే మంచివాడైతే అలా కాదు. తన బ్రతుకేదో తను బ్రతుకుతాడు. అడిగిన వాళ్ళకు సాయం చేస్తాడు తప్పితే తన చుట్టూ ఉన్న వారిలో మంచితనాన్ని నింపడానికి ప్రయత్నించడు. ప్రయత్నించినా—ఆ ప్రయత్నం సఫలమయ్యేటంత ఆకర్షణ అతడిలో ఉండదు.

అందుకే ఒక్క వ్యసనపరుడు వందమంది వ్యసనపరుల్ని తయారుచేస్తూంటే పదిమంది మంచివాళ్ళు కలిసి కూడా ఒక్క మంచి వాణ్ణి తయారు చెయ్యలేక పోతున్నారు.

ఈ సమాజం వ్యసనాలకూ, మంచితనానికీ నిర్వచనాలైనా మార్చాలి. మంచితనపు ఆకర్షణనైనా పెంచాలి.

అందాకా నేను రంగారావు దారిలోనే వెడతాను.

9

ఆఫీసు వదిలిపెడుతూనే తిన్నగా రాధ యింటికి వెళ్ళాను.

అదో చిన్న పెంకుటిల్లు. ఇంటికి కాలింగ్ బెల్ కూడా లేదు. నేను తలుపు తట్టగానే ఓ యువతి తలుపుతీసింది.

పువ్వుల చీర కట్టుకున్న ఆ యువతి తనే ఓ పువ్వులా ఉంది. ఆమెను చూడగానే అనిపిస్తుంది—అందం ఈ ప్రపంచంలో ఆడదాని సొత్తు మాత్రమేనని.

ఆమె ప్రశ్నార్థకంగా నా వంక చూసింది.

"మీ పేరు రాధ కదూ!" అన్నాను.

ఆమె తలూపింది.

"నన్ను రంగారావు పంపాడు...."

"రంగారావుగారా?" అందామె.

ఆమె అలా అనగానే నాలో రెండు రకాల భావాలు కలిగాయి. రంగారావుని పెళ్ళాం కూడా ఏమండీ అని మన్నించదు. వాణ్ణికూడా రంగారావుగారని మన్నించే వాళ్ళున్నారా అన్న ఆశ్చర్యమొకటైతే—రంగారావుకూ రాధకూ మధ్య పరిచయం మన్నింపు వదిలిపెట్టే స్థాయి చేరుకోలేదన్న ఆనందం రెండవది.

"లోపలకు రావచ్చా?" అన్నాను.

ఆమె తడబడుతూ—"రండి—లోపలకు...." అంది.

లోపలకు వెళ్ళాను. ముందు గదిలోనే ఓ మట్టు మీద నుంది. దానికి ముందో స్టూలుంది. ఆ స్టూలుకి కాస్త దూరంగా ఓ స్టీలు చెయిర్ ఉంది. ఆమె నాకు కుర్చీ చూపించి తను స్టూలుమీద కూర్చుంది.

"నేను మీకు సాయపడాలని వచ్చాను-" అన్నాను.

ఆమె అర్థంకానట్లు చూసింది.

"మీకు నేనెలా సాయపడగలనో మీరే చెప్పాలి!"

క్షణమాలోచించి—"మా అమ్మ హాస్పిటల్లో ఉంది" అంది రాధ.

"ఊఁ" అన్నాను.

"నేను ఊఁ అంటే ఆపరేషన్ జరుగుతుంది. ఆమెను

ప్రైవేట్ నర్సింగ్ హోంకు మార్చాలి. అక్కడ వారం పదిరోజులుండాలి. మొత్తం రెండు వేలవుతుంది...."

"ఊఁ" అన్నాను.

"పదిరోజుల్లోగా ఆపరేషన్ జరక్కపోతే అమ్మ నాకు దక్కకపోవచ్చు—" అంది రాధ.

"అయితే పదిరోజు లెందుకు — రేపే వెళ్ళి ఊఁ అనండి...."

"అలాగే అంటాను. కానీ డబ్బెవరిస్తారు — మీ రిస్తారా?"

"ఊఁ."

రాధ తెల్లబోయి — "మొత్తం రెండువేలూ మీరిస్తారా?" అంది.

"అవును—కానీ మీ తల్లి ప్రేమను పరీక్షించి...."

"అంటే?"

"తల్లి ప్రాణాలు రక్షించుకోవడం కోసం అశాశ్వత మైన శరీరానికూడా విలువనివ్వకూడదు మీరు...."

"అంటే?"

"రేపు మధ్యాహ్నానికి నేను డబ్బు తీసుకొని వస్తాను. అందాకా అయిదువందలు అడ్వాన్సుగా యిస్తాను...." అంటూ జేబులోంచి అయిదు వందరూపాయల నోట్లుతీసి ఆమె కందించాను. వణుకుతున్న చేతులతో వాటినందుకుందామె.

"మీకు చాలా చాలా థాంక్స్!" అందామె.

"థాంక్స్ చెప్పే పద్ధతి యిది కాదు. నేను రేపు మధ్యాహ్నం పదిహేనొందలూ తీసుకొని వస్తాను. నేను కోరిన విధంగా థాంక్స్ చెప్పాలి—" అన్నాను.

ఆమె భయంగా నా వంక చూసింది.

"నన్ను రంగారావు పంపాడు. నేను మీకు సాయ పడాలని వచ్చాను...." అన్నాను నర్మగర్భంగా.

అప్పుడు రాధ మిషను కున్న సొరుగును లాగింది. అందు లోంచి ఓ తాళంచెవి నాకిచ్చి—"హాస్పిటల్లో డాక్టరుది రేపు మధ్యాహ్నం డ్యూటీ. ఆయ నేమైనుకొస్తాడో సరిగ్గా చెప్పలేను. నేను అమ్మకన్ని యేర్పాట్లూ చేసి వస్తాను. రావడ ఆలస్యమైతే మీరు ఇంట్లో నే ఉండ డానికి వీలుగా డూప్లికేట్ కీ యిస్తున్నాను. నేను పదకొండింటికి యిల్లు వదులుతాను. రెండింటికల్లా వచ్చే స్తాను. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మూడు దాటదు...." అని చెప్పింది.

అప్రయత్నంగా—"థాంక్స్!" అన్నాను.

10

ఆ రోజు ఆఫీసుకు బయల్దేరేముందు లవర్స్ సెంటు జేబులో ఉంచుకున్నాను. ఆఫీసుకు తీసుకెళ్ళే బ్రీఫ్ కేసులో నైట్ డ్రస్ ఉంచాను. ఈ రెండు విషయాలూ కమలకు తెలియవు.

నా మనసు ఊహాల్లో తేలిపోతోంది. రాధ చాలా సులభంగా ఒప్పుకున్నందుకు నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది. అయినా నేను చేస్తున్న త్యాగం మాత్రం గొప్పదా? సరైన సమయంలో రెండు వేలిచ్చి నిండు ప్రాణాలను నిలబెడుతున్నాను.

ఈ ప్రపంచంలో యేదైనా ప్రాణాలు నిలబెట్టుకున్న తర్వాత నేనని విశ్వామిత్రుడంతటి ఋషే చెప్పాడు. పోయే ప్రాణాలు నిలబెట్టుకోవడంకోసం ఆయన కుక్క మాంసం తిని అది తప్పు కాదనీ, శాస్త్ర సమ్మతమనీ అన్నాడు.

రాధ ఒప్పుకుంటే నేను చేయబోతున్నదీ తప్పుకాదు. రాధ ఒప్పుకుందంటే ఆమెదీ తప్పుకాదు. ఈ ప్రపంచంలో ప్రాణాలు తీయడం తప్పు. పోతున్న ప్రాణాలను నిలబెట్టక పోవడం తప్పు. అందుకోసం ఏం చేసినా తప్పు కాదు.

కథ ఇంతవరకూ వచ్చేక నాలో తప్పొప్పుల సంఘర్షణ బయల్దేరింది. కమల కన్యాయం చేస్తున్నానన్న భీతి కల్గుతోంది. అయినా ముందడుగు వేస్తూనే ఉన్నాను.

వెళ్ళడం ఆఫీసుకు వెళ్ళాను. సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకు నాకు కడుపునొప్పి వచ్చింది. ఆఫీసు నుంచి తిన్నగా రాధ ఇంటికి వెళ్లాను. ఇల్లు తాళంపెట్టి ఉంది. తాళం తీసుకుని లోపలకు వెళ్ళాను. రాధ యింటిముందు స్కూటరెక్కువసేపుంచే ప్రమాదముంటుందని అసలింటి దగ్గర బయల్దేరినప్పుడే స్కూటర్ తీయలేదు.

లోపలకు వెళ్ళి మంచంమీద పడుకున్నాను. అది కావడానికి పట్టె మంచమే కానీ నులకమంచంలాగుంది. దుప్పటీ యెత్తిచూస్తే అడుగున కనీసం బొంతైనా లేదు. పట్టెడకు సవాలక్ష ముళ్ళున్నాయి.

సుకుమారి రాధ ఆ మంచంమీద పడుకుందంటే నాకు బాధ కలిగింది. ఇప్పుడు నేను రాధ బాధల గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. ఆమె కష్టాల్లో పాలెలా పంచుకోవాలా, ఆమె కష్టాలనెలా తొలగించాలా అని బాధ పడుతున్నాను.

అలాగే టైము ఒంటి గంటయింది. ఇంకా యెక్కడా రాధ జాడలేదు.

అప్పుడు నాకు గుర్తొచ్చింది.

రాధ వచ్చేసరికి లవర్స్ సెంటుతో స్నానమైపోవాలి.

అందు గురించి ఇల్లంతా కలియ తిరిగాను.

బాత్రూం ఒకటి ఉంది. అందులో నీళ్ళతొట్టి ఉంది. తొట్టి నిండా నీళ్ళున్నాయి. పక్కనే రెండు బకెట్లున్నాయి. ఆశ్చర్యమేమిటంటే అంత పేదింట్లోనూ ఓ ఇమ్మర్షన్ హీటరుంది. బహుశా రాధ తల్లి వేణ్ణీళ్ళ స్నానంకానీ చేయలేదేమో మరి!

నేను వేణ్ణీళ్ళు కాచుకుని లవర్స్ సెంటుతో స్నానం చేసి నైట్ డ్రెస్‌లోకి మారాను. అప్పుడు నాకు బాగా ఫ్రెష్‌గా అనిపించింది.

ఇప్పుడు రాధ ఇంటికి వస్తే నా మనసులోని మాట చెప్పకుండానే అర్థమవుతుంది ఆమెకు.

వెళ్ళి మంచంమీద కూర్చున్నాను. టైము గడవడం లేదు. ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ మూడు దాటదంది. అంటే ఆమె మూడుదాకా రాదేమో!

నాకు బెంగ పట్టుకుంది. కానీ టైము సరిగ్గా అయిదు నిమిషాల తర్వాత రెండయ్యేసరికి ఎవరో యింటి తలుపు తట్టారు. తప్పకుండా రాధే అయుండాలనుకున్నాను. ఇప్పుడు నన్ను రాధ యిలా చూస్తే.... ఏమనుకుంటుంది? యెంత థ్రిల్లింగ్ ఉంటుంది?

నేనాలోచిస్తూండగా మరోసారి తలుపు తట్టిన చప్పుడయింది. ఉత్సాహంగా వెళ్ళి తలుపు తీశాను.

ఎదురుగా ఓ యువతి....

ఆమెను పరీక్షగా చూసి ఖ్రాన్తపడిపోయాను. నన్ను చూసి ఆమె భ్రాన్తపడిపోయింది.

"నువ్వా?" అన్నాను.

"మీరా?" అందామె. ఆమె నా భార్య కమల!

నేను వెనకడుగు వేశాను. ఆమె లోపలకు వచ్చింది.

"మీరిక్కడ.... ఈ నైట్ డ్రస్సులో...." అని—

"ఆఫీసుకు వెళ్ళలేదా?" అంది కమల.

ఏ అబద్ధం చెబితే అతుకుతుందో తెలియక—"నువ్విక్కడికెందుకొచ్చావు?" అని యెదురు ప్రశ్న వేశానామెను.

మామూలు మనుషులం కావడానికిద్దరికీ కాసేపట్టింది.

అప్పుడామె భుజాన వ్రేలాడుతున్న సంచిని గమనించాను.

"అదేమిటి?" అన్నాను.

చెప్పడానికామె తటపటాయించింది.

నేను చనువుగా ఆ సంచీలో చేయిపెట్టాను. లోపలేవో బాటిల్సున్నాయి. ఓ బాటిల్ బైటకు తీశాను.

చిన్న సెంటుసీసా.

"అరే—లవర్స్ సెంట్!" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"అరే—లవర్స్ సెంట్ మీకెలా తెలుసు?" అంది శ్రీమతి ఆశ్చర్యంగా.

"నువ్వు లవర్స్ సెంట్ అమ్ముతున్నావా?" అన్నాను.

"ఇది మీకెవరైనా అమ్మారా?" అంది శ్రీమతి.

ఇద్దరం ఒకరి ప్రశ్నలొకరు పట్టించుకోవడంలేదు. క్రమంగా నాకంటే శ్రీమతి బలం పెరిగింది. నేనక్కడెందుకున్నానని ఆమె నిలదీస్తోంది. రాధ వచ్చేలోగా యేదో చెప్పాలని నాలో తాపత్రయం బయల్దేరింది. ఆఖరికబద్ధం చెప్పేశాను.

"మా ఆఫీసులో ఒకతను రాధకు సాయపడతానని నాకు రెండు వేలిచ్చి పంపారు. ఆ డబ్బామెకివ్వాలనిక్కడకు వచ్చాను." ఆమెకు రాధ పరిస్థితి చెప్పాను.

"మరి నైట్ డ్రస్సేమిటి?"

"రాధ కెవరో వచ్చి డబ్బిస్తే అనుమానం వస్తుంది కదా! అందుకని నేనామె బంధువులా ఇంటికి వచ్చి ఇక్కడ స్నానం చేసి ఇంట్లో మనిషిలా మసలాలని నా మిత్రుడు కోరాడు...."

"మీరు చెప్పేది అర్థం పర్థం లేకుండా వుంది...."

అప్పుడు నా బుర్రలో యేదో మెరిసింది—"ఇంకా అర్థం పర్థంలేని విశేషమింకొకటుంది...." అన్నాడు.

"చెప్పండి!" అంది కమల.

"ఈ అర్థం పర్థలేని పనికి ఒప్పుకున్నందుకు నా మిత్రుడు నాకో రెండు వేలిచ్చాడు...." అన్నాను.

"నిజమా?" అంది కమల.

"ఆ రాధకు డబ్బివ్వగానే నేను నీ దగ్గరకే వచ్చి వాలుదామనుకుంటున్నాను. యెందుకంటే నీకో నగ కొనాలిగా!" అన్నాను.

"నాకు నగెందుకూ?" అంది కమల.

"నాకు డబ్బెందుకూ—నీకు నగ కొనడానికి కాక పోతే!"

"అయితే తారాచంద్ దుకాణానికి వెడదామండీ—అక్కడ ముత్యాల లోలకులు బాగుంటాయి. వాటిమీద నాకెంత కాలంగానో మనసు...."

సరిగ్గా మూడింటికి రాధ వచ్చింది. ఆమెకు పది హేను వందలూ ఇచ్చి శ్రీమతిని పరిచయం చేశాను.

రాధ ఆశ్చర్యపోయి-"మీవంటి ఉదాత్త పురుషులను నేనెక్కడా చూడలేను. నిన్న అయిదువందలూ యిచ్చి నపుడు కూడా మీ ప్రవర్తన యెంతో ఉదాత్తంగా ఉంది. మీ సహాయం నేను తప్పక గుర్తుంచుకుంటాను" అంది.

నేను కావాలనే శ్రీమతిని తీసుకుని అక్కడకు వచ్చానని ఆమె భావించినట్లుంది. అలాంటి యువతి నైట్ డ్రస్సులో ఒంటరిగా నన్ను చూస్తే యేమనుకుని ఉండేది? ఇప్పుడు రాధ కళ్ళలో కనబడుతున్న కృతజ్ఞతల వెలుగులు నేనెంత నీచత్వానికి సిద్ధపడ్డానో చెబుతున్నాయి.

ఏమైతేనేం ఆమెవద్ద సెలవు తీసుకొని నేను, కమల తారాచంద్ దుకాణానికి వెళ్ళాం. దుకాణదారామెను చూస్తూనే-"మీరు చెప్పిన ఉంగరం తయారైందమ్మా-" అన్నాడు. అది విని నేనాశ్చర్యపడ్డాను.

సుమారు అరకాసు బరువున్న ఉంగరానికి ఒకపక్క నలుచదరపు పలకపై "ఓం" అని చెక్కి వుంది. ఇలాంటి ఉంగరం చేయించుకోవాలని నేను చాలా కాలంగా మనసు పడుతున్నాను.

దుకాణదారు శ్రీమతికి అందిస్తే శ్రీమతి నా వ్రేలికి తొడిగిందా ఉంగరం. సరిగ్గా సరిపోయింది.

"ఇదేమిటి కమలా?" అన్నాను.

"నేను మిమ్మల్ని తారాచంద్ దుకాణానికి రమ్మనడానికి కారణమిదే!" అంది కమల.

అప్పుడు నేనామెకు మనస్ఫూర్తిగా రెండువేలు పెట్టి ముత్యాల లోలకులు కొన్నాను.

11

శ్రీమతి లవర్స్ సెంటుకు సేల్సు ఉమన్‌గా ఉంటూ ప్రతి నెలా కొంత డబ్బు సంపాదిస్తోంది. ఆమె ఈ ఉద్యోగం ప్రారంభించి అప్పుడే మూడు నెలలు దాటింది. ఎవరికీ చెప్పనని ఒట్టేయించుకొని శ్రీమతి లవర్స్ సెంటు గురించిన పరమ రహస్యం నాకు చెప్పింది.

లవర్స్ సెంటు మనుషులమధ్య ప్రేమను పుట్టిస్తుందన్న నమ్మకం ప్రజల్లో బాగా కలిగించడానికి ఓ సంస్థ ప్రయత్నిస్తోంది. అందుకని యెందరినో ముఖ్యంగా ఆడవారిని లవర్స్ సెంటు సభ్యులుగా చేర్చుకుంటోంది. సభ్యులందరికీ నెలకింత అని పారితోషికం ముడుతుంది. సభ్యులు చేయాలసిందల్లా లవర్స్ సెంటు వాసన సోకినప్పుడు తామాకర్షించబడినట్లు నటించాలి. ఆ తర్వాత యేదో ట్రిక్కు చేసి తప్పించుకోవాలి—ఆకర్షణ మరింత దూరం వెళ్ళకూడదనుకుంటే! ఈ లవర్స్ సెంటు సభ్యుల్లో యెక్కువమంది కాల్ గర్ల్స్. లవర్స్ సెంటు ఫలానా వారిమీద పనిచేయలేదని ఫిర్యాదు వస్తే వారిపై సంస్థ తీవ్రమైన చర్య తీసుకుంటుంది. ఇప్పటికే లవర్స్ సెంట్ కు కొంత ప్రచారం లభించింది. కోరిక ఉండీ ధైర్యంలేని వాళ్ళకు ధైర్యాన్నివ్వడంతో దీనివల్ల కాల్ గర్ల్స్ కి వ్యాపారాభివృద్ధి జరుగుతోంది.

లవర్స్ సెంటు అమ్మేవారికి సీసాకు అయిదు రూపాయలిస్తారు. ఆ సీసా ఖరీదు ఒక రూపాయైనా ఉంటుందో ఉండదో కానీ అప్పుడే దాని గురించి ప్రజల్లో కొంత సంచలనం ప్రారంభమైంది. కొంతకాలంలో ఈ సెంటును దుకాణాల్లో కూడా ప్రవేశపెట్టాలనుకుంటున్నారు. శ్రీమతి మూడు నెలల్లో మూడువందలకుపైగా సీసాలమ్మింది.

ఒకసారి సంచలనం కలిగి మార్కెట్లోకి వచ్చేక—సెంటు అదే నిలబడగలదని లవర్స్ సెంట్ సంస్థ నమ్మకం.

లవర్స్ సెంట్ అమ్మడానికి కమలవస్తే నన్నక్కడ

కలుసుకుంది.

"ఇంతకీ ఈ సెంటుకి ప్రభావముంటుందా?" అన్నాను యేమీ ఎరగనట్లు. సూర్యప్రభ, మాధురి లవర్స్ సెంటు సభ్యురాండ్రైన ఉంటారనీ—మాధురి నన్ను తప్పించు కుందుకే స్నానం చేయమన్నదనీ నాకర్థమైంది.

"ఉంటుందనుకోను. ఈ సెంటు గురించి తెలియగానే నేనే ముందు వాడి చూశాను...." అంది కమల.

"ఎవరిమీద?" అన్నాను కంగారుగా.

"మీరుండగా ఆకర్షించబడ్డానికి నేనింక వేరెవరిని వెతుక్కుంటానో చెప్పండి...." అంది కమల.

ఎప్పుడో కొద్ది నెలల క్రితం ఆమె యేదో సెంటు రాసుకున్న గుర్తుంది కానీ నేనప్పుడు పట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడామె మాటలు నాకు చురుక్కుమని తగిలాయి. ఆమె లవర్స్ సెంటును నామీద ప్రయోగిస్తే—నా మనసు మాత్రం వేరే తప్పుదార్లు తొక్కింది.

తను కష్టపడి సంపాదిస్తూ ఆ డబ్బును నా సరదా కోసం వెచ్చించాలనుకున్న శ్రీమతి ప్రేమ పరిమళాన్ని మించిన ఆకర్షణ యే లవర్స్ సెంటివ్వగలదు?

ఈ సత్యం గ్రహించేక నా మనసెన్నడూ శ్రీమతిని దాటిపోలేదు. రంగారావు మాత్రం నా మనసులోంచి యెప్పుడో జారిపోయాడు.

—:అయిపోయింది:—